

Itt van május elseje!

Május elseje alkalmából sajtótájékoztatót tartott a „történelmi” Szociáldemokrata Párt, amelyet a kommunista kétszer – 1949-ben és 1989-ben – eltiportak. A mindig a magyar munkásság és a kenyérkereső emberek érdekében politizáló párt elnöke, Sztankovánszki Tibor elmondta: a május elseji rendezvényeken az ötvenhatos veteránokkal együtt ünnepelnek. Emellett a párt feltámadása jegyében a munkásváros Salgótarjánban, majd Budapesten előadásorozatot rendeznek az igazi szociáldemok-

ráciáról. Május elsején az eszme nagy öregje, az Amerikában élő Gábor Róbert „Az igazi szociáldemokrácia. Küzdelem a fasizmussal és a kommunizmussal szemben. 1944–1948” című könyvét dedikálja. Az osztrák szociáldemokrata párt, amely a rendszerváltáskor az MSZP egyik legfőbb nyugati támogatója volt, az idei bécsi május elseji felvonulásra meghívta a „történelmi” Szociáldemokrata Pártot. Az ünnep előestéjén Sztankovánszki Tibor pártelnökkel beszélgettünk.

FOTÓ: KISÉRY ANDREA

– Ön szerint mit jelent az 1999-es év a magyar népeknek?

– Az elmúlt tíz évben Magyarországon új társadalmi rend alakult ki, bár továbbra is átmeneti korban élünk, tehát a polgári demokrácia és a polgári rend még nem teljesedett ki. Ma már viszont a kapitalizmus uralkodik, s megszűnt az előző rendszernek nemcsak a rossz, hanem a jó oldala is: a szociális vívmányok, az ingyenességszocializmus, a teljes foglalkoztatottság. Mindez nagy megpróbáltatást jelent. Igen sok család tagjai váltak munkanélkülivé vagy kényszermunkássá. Márpedig minden ember természetes igénye, hogy dolgozzék, és eltartsa a családját. Mindezek megváltoztatták az emberi értékrendet és a társadalmi magatartást. Hárommilliónyian kerültek a létminimum közelébe. Ők az általános vesztesései, és sajnos meglehetősen elhagyják magukat, nem is politizálnak. Jó, ha Magyarországon valamennyi pártnak összesen 200-300 ezer tagja van. Elmúlt tíz év, s ez idáig nem valósult meg a rendszerváltás álma, a jobb életet nyújtó kapitalizmus, a jóléti társadalom.

– Ön szerint kik lettek a rendszerváltás nyertesei?

– Többnyire a régi kommunista vezetők váltak kapitalistákká, s ők zsákmányolják ki legjobban a munkavállalókat. A korábban a marxizmust hirdető főnökök valószínűleg most meg az eredeti tőkefelhalmozást.

– Mit jelent ez a tömegek szemében? A régi eszmék hitelvesztése nem okozott-e bennük hiteltelenséget?

– Azt hiszem, okozott. E hiteltelenséget csak növeli, hogy a jóléti társadalomhoz még hosszú út vezet. Bár kétségtelen, hogy elkezdődött a tisztulás: szűkült a szélhámosok és szerencselovagok tere. Azok a nyugatiak, akik csak a zavarosban halászni vagy pénzt mosni jöttek ide, el-

mennek tőlünk, s sokára ugyan, de a valódi, szorgalmas, okos tőkésársadalom fejlődik ki. Ebben ismerik a klasszikus alapelveket, hogy a tőkés is, a munkavállaló is, az ország is egyaránt jól kell hogy járjon. Ezzel szemben azonban ma a munkanélküliek száma szerintem nem 300 ezer, hanem közelít az egymillióhoz, beleértve természetesen a feketén munkát vállalókat és a dolgozni nem, csak ügyeskedni vagy bűnözni akarókat.

– Hogyan függ össze mindez a Szociáldemokrata Párt feltámadásával?

– Először is: mi vagyunk a jogfolytonos párt. Igaz, 1890-ben Magyarországi Szociáldemokrata Párt néven alakultunk meg, de 1939-ben a Szociáldemokrata Párt nevet vettük fel. Ez azt jelenti, hogy mi vállaljuk fel a szociáldemokrata értékeket. Egy nyugat-európai típusú, a magyar viszonyokhoz illesztett, modern szociáldemokráciát kívánunk képviselni.

– Ezt hangoztatják a reformkommunisták is, vagyis az MSZP.

– Az MSZP nem szociáldemokrata párt, már csak azért sem, mert 1956-ban, amikor a magyar nép élethalálharcát vívta az idegen megszállókkal, elődei nem a nép mellé, hanem a megszállók mellé álltak. Az elmúlt évtizedekben a szovjet hatalom érdekeinek kiszolgálói voltak: kollaboránsok. A nép megtévesztésével 94-ben újra lehetőséget kaptak, de csak demagóg módon ígértettek – tandíjmentes oktatást, gyedet és gyest –, kisajátították a szociáldemokrata programot. Ígéreteiket nem tudták, s nem is akarták beváltani, s neoliberalis gazdaságpolitikát vezettek be. A Bokros-csomaggal tönkretették a szociális védőhálót, s eltörölték az 1990 előtti szociális előnyöket is. Eközben a szociáldemokrácia jelszavával hitgették. Holott a szocialista internacionálé 1996-ban, New Yorkban teljesen elhatárolódott

a neoliberalis gazdaságpolitikától. A szocialista és szociáldemokrata pártoknak, így az MSZP-nek is tudomására hozták, hogy a neoliberalis gazdaságpolitika a szocialista internacionálé számára nem elfogadható. Horn Gyulának mégis ezt folytatták 1994–1998 között, s ez a bukásukhoz vezetett. Emellett olyan korrupciótettek lehetővé, amelyen ismereteim szerint sosem volt ebben az országban. Az MSZP egyik szövetséges politikusa, Eörsi István a választások után a Nap TV-ben kijelentette: az elmúlt négy évben az MSZP mindent ellopott, ami mozdítható volt Magyarországon.

– A rendszerváltáskor miért nem tudott talpraállni a régi Szociáldemokrata Párt?

– Akkor még nem alakult ki a kapitalizmus, amelynek a szociáldemokrácia a szükségszerű ellenpontja, fékje. Az MSZP pedig mindent megtett, hogy ne álljunk talpra. Jól nyilatkozta tavaly ősszel Petrasovics Anna a Napi Magyarországon: a kommunisták a mi helyünkbe akartak lépni, s ehhez alantas, tisztességtelen eszközöket használtak fel. Hozzáteszem: több mint száz ügynököt építettek be a sorainkba, hogy bomlasszanak, öszzeugrasszanak, lejárássanak minket. Az ügynököket azonosítottuk. A kommunisták és az állambiztonsági szolgálatuk módszereit nem lehet eléggé elítélően minősíteni. Ezzel a magyar szociáldemokráciát hosszú időre újból visszaszorították. Az ügynökök akkor is működtek, amikor 1996 decemberében engem választottak meg elnöknek. Eltitkolták előttem, hogy Takács Imre, a korábbi elnök súlyos beteg. Ő 1997. január 1-jén meg is halt. Mindent megtettek, hogy a szociáldemokrácia pártostól elhaljon. Engem rafinált ügyességi feljelentéssel próbáltak felretolni. Feladatot teljesítettek.

– Milyen szervezet a Szociáldemokrata Ifjúsági Mozgalom?

– A szociáldemokrata! A mi szervezetünk volt, de 1949-ben betiltották, s most névbitorlással a Kapolyiéké. Megindítottuk az eljárást, hogy változtassák meg a félrevezető elnevezést.

– A pártállamban hogy túrték meg önt?

– Ma már nem elegáns dolog üldöztesre hivatkozni. Egy történetet azért elmondok: buszmegállóban álltam egyedül, s egy nagy autó váratlanul egyenesen nekem hajtott, fel a járdára. Alig tudtam elugrani. Így akartak elijeszteni attól, hogy politizáljak, pedig akkor már puha diktatúra volt.

– Mekkora szerepe volt a párt félrelátásában a kommunista irányítású médiának?

– Nem volt: van! Például márciusban a Népszabadság alapítványát megátadott, de a jogos helyreigazítást nem hajlandó közölni, s így megnyílt a lehetőségem mind büntető-, mind polgári eljárásra. Visszatérve a jelenkori történelem fő alatti módszereire: ha a mi pártunk megszűnt volna, akkor már csak az MSZP és a Magyarországi Szociáldemokrata Párt maradt volna meg. Utóbbinak Kapolyi László, volt kommunista ipari miniszter az elnöke, s ez a párt az MSZP bolygója. Kapolyinak és Berecz Jánosnak, a Népszabadság pártállami vezetőjének a magánpártja: legjobb tudomásom szerint ők pénzelik. Horn és Kapolyi az 1998-as választásokon együttműködési szerződést kötött.

– Hová lett a szak szervezeti vagyon?

– Csúnya történet. Erről külön, hosszasan kell majd beszélni.

– Hogy sikerült becsempészni az MSZP-t a szocialista internacionáléba a szociáldemokraták helyett?

– A kommunisták ezt már 1980-ban elkezdték szervezni. Nem tudom, tudatosan tették-e, de 1985-től kezdve már biztosan tudatos volt. Nyilván ők már tudták, hogy Kelet-Európában rendszerváltás lesz. Támogatójuk a német és az osztrák párt volt, valamint az izraeli Munkapárt. A tengerentúli országok képviselői azt sem tudták, honnét, milyen múltból jött az MSZP, s megszavazták a javaslatot.

– Félrevezették Horn Gyulának a három pártot, vagy ők maguk is vétsek a tévedésben?

– Az osztrák párt vezetése túlságosan balra tolódott, meg is látszik a szavazataikon. A németeket a Friedrich Ebert Stiftung sajtóalapítvány az MSZP iránt elfogultan tájékoztatja. Horn pedig gátlástalanul a maga eredményének tünteti fel az egyébként pártközponti elhatározású határyitást.

– Tart még a németek Horn-tisztelete?

– Lányul. Mástkülönbön márciusban a Német Nemzetbiztonsági Akadémia baráti köre meghívott bennünket Kölnbe, egyúttal részt vettünk a párt kölni városi kongresszusán is. A kör elég zárt szervezet, jobbra magas rangú katonatisztek a tagjai, de per sze politikások, újságírók, menedzserek is. Egyik tábornok az 1956-os magyar szabadságharc hatására lett katonatiszt.

– E németországi közszereplés a párt nemzetközi elismerésének első megnyilvánulása volt?

– Azt hiszem. Mindenesetre május elsején a pártvezetés idehaza versz részt az ünnepeken, egy pártküldöttség pedig eljegy tesz a bécsi meghívásnak.